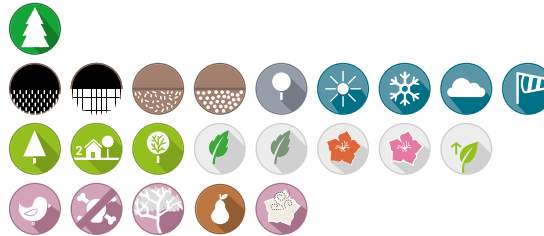

Abies procera 'Glaucua'

Hoogte	5 - 10 m, langzaam groeiend
Kroon	breed piramidaal, halfopen kroon, grillig groeiend
Schors en takken	stam grijs tot roodbruin, eerst glad, later ruwer
Blad	naalden, 2,5 - 3,5 cm, intens grijsblauw, groenblijvend
Bloemen	onopvallend, geurende bloemen
Vruchten	kegels, 15 - 25 cm, roodbruin verkleurend, najaar
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	humusrijk, goed doorlatend
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	6b (-20,5 tot -17,8 °C)
Windbestendigheid	goed
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind
Faunaboom	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind, voedselboom voor vogels
Toepassing	parken, begraafplaatsen, grote tuinen, kleine tuinen
Vorm	solitaire conifeer
Oorsprong	Engeland, ± 1863
Synoniemen	Abies nobilis 'Glaucua'

Een vrij langzaam groeiende conifeer die in eerste instantie nog smal piramidaal is maar later breed piramidaal uitgroeit. Bij jonge bomen is de bast nog glad en zilverachtig grijs maar deze wordt later ruwer en roodbruin. Jonge takken zijn oranjebruin en worden in het tweede jaar donker roodbruin. De naalden zijn zowel aan de bovenzijde als aan de onderzijde intens blauwgrijs van kleur. In het najaar verschijnen de grote kegels. Aanvankelijk zijn deze blauwgroen, later verkleuren ze roodbruin. A. procera 'Glaucua' draagt al op jonge leeftijd kegels. Bij doorkweek van zijscheuten kunnen kruipende vormen verkregen worden. Soms verschijnen hierbij dan weer opgaande scheuten die tot boom uitgroeien. De boom verdraagt geen kalkrijke bodem.